

ابعاد ایمان

ایمان در دیدگاه بسیاری از مردم معادل "باور" است. یعنی قبول و پذیرش موضوعاتی مثل: خدا، پیامبر، آخرت، دین و غیره. به کسی مؤمن گفته می شود که باوری ذهنی و تأییدی نظری به موضوعات مؤرای الطیعه داشته باشد. هرچند باور کردن، که مقابل کفر، به معنای انکار و ندیده گرفتن است، بخشی از ایمان محسوب می شود، اما به تعبیر امیر مؤمنان علی^(ع): معرفت قلبی آغاز ایمان است نه همه آن! اقرار به زبان و عمل به ارکان است که آنرا تحقق می بخشد:

حکمت ۲۲۷ نهج البلاغه - **إِيمَانٌ مَعْرَفَةٌ بِالْقُلُوبِ، وَإِفْرَارٌ بِاللُّسَانِ، وَعَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ**

در مورد مسلمانان منحرف شده بعدی نیز شبیه همین تعبیر را به کار می برد:

خطبه ۱۹۲ - بند ۱۰۶ - **وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ صِرْتُمْ بَعْدَ الْهِجْرَةِ أَغْرَابًا، وَبَعْدَ الْمُوَالَةِ أَحْزَابًا، مَا تَتَعَلَّقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا بِاسْمِهِ، وَلَا تَعْرِفُونَ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا رَسْمَهُ...**

در سوره حجرات که جلوه "اخلاقیات" به شمار می رود آمده است که: بادیه نشینان گفتند ایمان آوردهایم، بگو خیر، ایمان نیاوردهاید، بلکه بگوئید اسلام آوردهایم، چون هنوز ایمان در دل های شما وارد نشده است:

حجرات ۱۴ - **قَالَتِ الْأَغْرَابُ آمَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكُنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ...**

در نظامات قبیله ای عصر جاهلیت، اعضای قبیله در جنگ و صلح و همه امور پیرو رأی و نظر رئیس قبیله بودند. بنابراین با ایمان آوردن برخی رؤسای قبایل، اعضای آن نیز در فرهنگ جاهلی تقلید و تبعیت، به اسلام می گردیدند. اما چنین اسلامی که ناشی از پیروی از پیران قوم است، همچون اسلام شناسنامه ای جوامع مسلمان، فاقد آثار تسلیم واقعی به خدادست و تمرین و تربیتی بلند مدت نیاز دارد تا به "ایمان" تبدیل گردد. این هشدار در سوره ای که ارائه دهنده اخلاقیات متعالی است، می رساند که شرط ایمان، اخلاقی زیستن در مناسبات با مردم است.

پیوستگی ایمان و عمل صالح با یکدیگر، از اصول مسلمی است که دهها بار در قرآن بر آن تأکید شده است؛ همانطور که عمل صالح بدون انگیزه و محرك ایمانی در منطق قرآنی و نزد خدا فاقد ارزش است (هرچند ما به آن ارج می نهیم)، ایمانی هم که منجر به عملی شایسته نگردد، فاقد ارزش است. نگاه کنید:

انعام ۱۵۸ - ...يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا
قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

وابستگی ایمان و عمل صالح را، همچون وابستگی پای چپ و راست در راه رفتن، در این فراز حکیمانه امام علی(ع) می‌توان دریافت:

خطبه ۱۵۶ نهج البلاغه - فَبِالْإِيمَانِ يُسْتَدَلُّ عَلَى الصَّالِحَاتِ، وَبِالصَّالِحَاتِ يُسْتَدَلُّ عَلَى الْإِيمَانِ، وَبِالْإِيمَانِ يُعْمَرُ
الْعِلْمُ، وَبِالْعِلْمِ يُرْهَبُ الْمَوْتُ، وَبِالْمَوْتِ تُخْتَمُ الدُّنْيَا، وَبِالدُّنْيَا تُحرَرُ الْآخِرَةُ،

باور امری ذهنی است که از علم و آگاهی به امری سر می‌زند، اما ایمان بال دیگر پرواز است که به علم جهت می‌دهد:

روم ۶۵ - وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ...

به تعابیر دیگری از امام علی(ع) توجه کنید:

خطبه ۱۸۹ - فَمِنَ الْإِيمَانِ مَا يَكُونُ ثَابِتاً مُسْتَقِرًّا فِي الْقُلُوبِ، وَمِنْهُ مَا يَكُونُ عَوَارِيَ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالصُّدُورِ،...
برخی ایمان ها ثابت و مستقر در دل هستند و برخی معلق و سرگردان بین دل و سینه.

غرائب الحکمه شماره ۵ - إِنَّ الْإِيمَانَ يَبْدُو لِمَظَاهِرِ الْقَلْبِ، كُلَّمَا ازْدَادَ الْإِيمَانُ ازْدَادَتِ الْلِّمْظَاهُ....
ایمان همچون نقطه سفیدی در قلب آشکار می‌گردد و هرچه ایمان بیشتر شود آن نقطه بزرگتر می‌شود.

ایمان و صبر

حکمت ۸۲ نهج البلاغه - وَ عَلَيْكُمْ بِالصَّبَرِ، فَإِنَّ الصَّبَرَ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرَّأسِ مِنَ الْجَسَدِ، وَلَا خَيْرٌ فِي جَسَدٍ لَا
رَأسَ مَعْهُ، وَلَا فِي إِيمَانٍ لَا صَبَرَ مَعَهُ

حکمت ۱۱۳ - وَلَا إِيمَانَ كَالْحَيَاءِ وَالصَّبَرِ،

ایمان و توکل

یونس ۸۴ - وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَتْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ

ایمان و زبان

خطبه ۱۷۶ بند ۲۲ - لَا يَسْتَقِيمُ إِيمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ . وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ . فَمَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُلْقَى اللَّهَ تَعَالَى وَهُوَ نَقِيُ الرَّاحَةِ مِنْ دِمَاءِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمْوَالِهِمْ ، سَلِيمُ اللِّسَانِ مِنْ أَعْرَاضِهِمْ ، فَلَيَفْعَلْ .

ایمان و صدقه

حکمت ۱۴۶ - سُوسُوا إِيمَانَكُمْ بِالصَّدَقَةِ

علائم ایمان

حکمت ۴۵۸ - إِلِيَّا إِيمَانَ أَنْ تُؤثِيرَ الصَّدَقَ حَيْثُ يَضُرُّكَ عَلَى الْكَذِبِ حَيْثُ يَنْفَعُكَ وَأَلَا يَكُونَ فِي حَدِيثِكَ فَضْلٌ عَنْ عِلْمِكَ (۶) وَأَنْ تَتَقَرِّي اللَّهُ فِي حَدِيثِ غَيْرِكَ

حکمت ۳۱۰ - لَا يَصْدُقُ إِيمَانُ عَبْدٍ ، حَتَّى يَكُونَ بِمَا فِي يَدِهِ أَوْتَقَ مِنْهُ بِمَا فِي يَدِهِ

ایمان های زبانی

يونس ۹۰ - ... حَتَّى إِذَا آدَرَ كَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عنکبوت ۱۰ - وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِي فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ نساء ۶۵ - فَلَا وَرِبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجاً مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

قرآن معدن ایمان

خطبه ۱۹۸ بند ۲۷ - فَهُوَ مَعْدِنُ إِلِيَّا إِيمَانٍ وَبِحُبُوْحَتَهُ ، وَيَنَابِيعُ الْعِلْمِ وَبِحُورُهُ .

حکمت شماره ۳۰ نهج البلاغه درباره ایمان

